

Městská knihovna v Praze

ČEŠTÍ
BÁSNÍCI
20. STOLETÍ

ROK KRYSY

Ivan Martin
Jirous

Praha
2019

e-kniha

Hledáte místo, kde...

... můžete celý den studovat nebo pracovat?

... seženete knížku pro zábavu, do školy, k poučení?

... stahujete e-knihy, posloucháte hudbu, tisknete 3D?

... osobně potkáte české i světové autory?

... můžete zajít na koncert, filmy artové i 3D?

Právě jste ho našli!

Městská knihovna v Praze

43 poboček, **3** pojízdné knihovny, **4 000** akcí ročně,
2 000 000 dokumentů, **60 Kč** za registraci

www.mlp.cz

knihovna@mlp.cz

www.e-knihovna.cz

www.facebook.com/knihovna

ROK KRYSY

/2008/

Znění tohoto textu vychází z díla [Magorova summa III](#) tak, jak bylo vydáno v Praze nakladatelstvím Torst v roce 2015. Pro potřeby vydání Městské knihovny v Praze byl text redakčně zpracován.

§

Text díla (Ivan Martin Jirous: Rok krysy), publikovaného [Městskou knihovnou v Praze](#), je vázán autorskými právy a jeho použití je definováno [Autorským zákonem](#) č. 121/2000 Sb.

Vydání (obálka, upoutávka, citační stránka a grafická úprava), jehož autorem je Městská knihovna v Praze, podléhá licenci [Creative Commons Uved'te autora-
Nevyužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko](#).

Verze 1.1 z 16. 6. 2020.

OBSAH

Jako krysa.....	9
Boskovice	12
Nová Říše	13
Hluchavky bílé	15
Nákup.....	17
A první dáma pravila.....	19
U Rudolfina.....	20
Anax imperator	22
--- (Neuvidíte už lysohlávku)	24
Květná neděle	25
Za poslechu Whitesnake.....	27
--- (Na skutečnosti nic nezměníš)	28
Budky.....	30
--- (Nebudu si už obalovat hubu servítkem).....	31
Záda.....	32
--- (U mušle záchodové)	33
--- (Jak myslíš a jak chceš).....	34
Meziříčí	35
Dynamit Drury.....	36
Mons Veneris.....	37
Veronice.....	38
--- (A opět v této noci)	39
--- (Proč měl bych si nechat spravit zuby).....	40
Duše ženy	41
--- (S Bedřichem sedě u stolu)	42
Ničema	43
--- (Osudy lidí)	45
--- (Co se změní tím).....	46
Hlohy.....	47

--- (Dlouho tomu kdy psal jsem o strakách)	48
F.	50
--- (Má milá vrať se)	51
--- (V životě jsme jako ty loutky).	52
Není ani	53
Větrná růžice.	54
Je nebezpečí pekel	55
Hommage à Paul Fort.	56
--- (Pán jest velí se nebáti).	57
--- (Tak dávno jsme spolu nemluvili)	58
Já si k smrti své dolezu sám.	59
Komentáře k jednotlivým textům.	60
Ediční poznámka	62

Martinu Machovcovi

*Never seek to tell thy love,
Love that never told can be;
For the gentle wind does move,
Silently, invisibly.*

*I told my love, I told my love,
I told her all my heart;
Trembling, cold, in ghastly fears,
Ah! she doth depart.*

*Soon as she was gone from me,
A traveller came by,
Silently, invisibly:
He took her with a sigh.*

William Blake

Jako krysa

Jiřímu Kolářovi

Paprikovej lusk rozřezanej na kolečka
na to mi nikdo nesmí sáhnout
řek jsem mu že taky miluju
paprikovej lusk

Já jsem fajnověj člověk
já za to nemůžu
každej máme náký svý bolesti
ta ženská byla bezvadná
když jsem žil na Milevsku
ona se jmenovala Míla
já šel do hospody
jelo mi to asi za hodinu
a já ho chytil jak hraje karty
mariáš kulečník

Tady je tvůj hrníček s penězi
až dojde
to už navršilo moje
řek jsem tak dost
ona ho měla ráda syna
tak musel jsem ustoupit
řek jsem do prdele
a nad zahrádkou bylo pole

Já jsem měkkej chlap
Toníček
já začnu brečet
já jsem slušnej člověk
já jsem jezdil s konima
vyučil jsem se
všechno strávím
ale nestrávím
lež a faleš

V pátek jsem si sebral prádlo špinavý
jel jsem směr Buštěhrad
aby mi to máma vyprala
ale musel jsem běžet půl hodiny
abych stih Florenc
ale stih jsem čtyři stánky
kde byly pravý buřty

To jsou krásný vzpomínky
já si je chci zachovat

Ňákej pan Alois
bylo to na Středoklukách
majitel tý skály mi říkal –
a učil mě znát hodiny
a on sám si pěstoval
fazole
čočku a fazole – a ty neměly chybu

Než jsem šel na Hrad
podívat se na Gottwalda
a máma mě mlátila že jsem
byl neklidnej

Obec Chrášťany
tam zakládali první semínko kukuřice
Novotný s tím Chruščovem
mi podávali ruku
ale já jsem v té době nevěděl
co to znamená

Já půjdu domu a budu
brečet jako krysa –
víte jak to myslím?
vždyť já jsem nikomu nic neudělal
víte jak to myslím?

Když nikomu nic neuděláte?
a on se k vám chová?
a vy mu nemůžete nic říct?

Boskovice

Máloco v životě může být většího
než míjet v chladivé třesuté zimě
gotický chrám sv. Jakuba Většího
tady mu říkají Staršího

Ó ať jmenuje se
tak či onak
kolem tolik zářivého
a třpytivého sněhu
Dagmarka jistě lehla by si naznak
a andělíčka by mi udělala

Má milá!
jako by se stalo
nezáleží přece na tom co nenastalo
nýbrž na tom
co nastat mohlo

Zpátky teď
z nonstopu
od sličné Karoliny
vnoří se nemehlo
do pensionu Zlatá růže

Každý dělá co může

Nová Říše

Vedle chrámu sv. Petra a Pavla
žil Jenda Šimáček.

Řezník a hospodský
hospodský a řezník.

Už je na pravdě Boží
když vzpomínám na něho
chlupy na hrudi se mi ježí
a kdykoli stavím se v jeho
hospodě v Nové Říši,
uvědomuju si, že
Jan žije již v jiné říši,
do níž já dlouho se nedostanu.

Kdykoli po ránu vstanu a
pomyslím na nebeský Jeruzalém
v němž Jenda žije,
což bezpečně vím,
vím, že leta předlouhá
strávím v Očistci.

Dobře mi tak.

Nijak zvlášť mě to netrápí.
Co zasloužil jsem si,
to si odtrpím.

Leč přesto mrzí mne,
Jendu Šimáčka
leta předlouhá
neuvídím.

Hluchavky bílé

Mejlovi

Utrhl jsem ti
tři hluchavky
hluchavky bílé
do malachitové vázy

Čekalas na mne
pak náhle uvadly
v pověřčivosti své
zaskuhrala jsi
zlé znamení

Tak pověřčivá jsi
že podezírám tě z nevíry
věřící totiž nejsou pověřčiví

Když
čekal jsem na tebe
do vázy vložil jsem
hluchavky bílé tři
abych si ověřil
a tobě dokázal
jdi s těma znameníma
a pověřama
do piči

Do vázy vložil jsem
bílé hluchavky tři

Strachovala ses o mne
dva dny
bílé hluchavky uvadly

Což hluchá jsi k němu
jenž nám pravil –
kdekoli budu s vámi?

Teď naštěstí jsi odjela
znovu do stejné vázy
nad lůžkem tvým
vložil jsem hluchavky tři

Nejsmutnější je
hluchavky bílé nad
postýlkou svojí kvést
nevidíš

Až vrátíš se za měsíc
z Vídně své prokleté
hluchavky bílé
uvidíš
odkvetlé

Nákup

Začal jsem si psát na lístek
nákup
protože jsem natolik chytřej abych věděl
že jsem úplně blbej
napsal jsem si
cibule
chvíli jsem na lístek zíral
a zjistil jsem
že nepotřebuju nic
kromě cibule

Připomnělo mi to čas
(tehdy opět byl jsem mimo vás)
kdy Juliana žila v domečku
u Ladronky
(já jsem byl tehdy mimo vás)
a přišel snaživý adolescent
buď Váňa Bierhanzl
nebo Tomáš Toulec
a snaživě
ten snaživec se ptal ve snaze pomoci
já trpěl v kriminále
a Juliana
daleko víc trpěla ve své svobodě
a ptal se Tomáš či
Váňa Juliano chceš nějak pomoct
dala mu peníze řekla mu dojdi nakoupit
(byl to Toulec nebo Váňa)

a na lístku stálo:

2 litry vína

půl litru vodky

půl litru fernetu

4 × cigarety (2 × startky a 2 × marlbora)

8 rohlíčků a

půl litru mléka

Já naštěstí byl jsem v kriminále

dodnes mě se to netýká

A první dáma pravila

Což něco takového
je k vysvětlení
smradlavá vajíčka
záprtky k nejedení

On neměl na dopravní prostředky
jezdil načerno
vajíčko vařené au beurre noir

Vajíčko vařené
na černo
au beurre noir

On neměl na dopravní prostředky
jezdil načerno
jako komár

U Rudolfina

Vychovali jsme hedonistický lidi
který nemají vztah

Já to nemůžu přežít
zase ten její postoj ke všemu
oni mají nějaký vztah ke mně
já ti řeknu její komentář
já jsem tenkrát nechtěla jít nikam
Vánoce
nikam
ono to její pozvání sklaplo
a když oni si uvědomili
že nejsem nikam pozvaná
tak začali střečkovat
když si sousedi uvědomí
že nejseš nikam pozvaná
tak tě pozvou
já ti ty podrobnosti nechci říkat
já ti všechno řeknu

A

ted'ka když přijde
ona je hrozně milá
já mám nějakou štetku na umývání
nádobí
a ona říká nemáš lepší

Já jí říkám
podívej se na mne

já jsem to všechno přežila
přitom o mne se nestará
ona je tam návštěvník
ještě jsem vypadala
ona mi říkala
je taková suchá
ona mne dobře znala

Co kdyby se mi něco stalo v noci
co kdyby se mi něco stalo v noci

Omylem to ze mne vylezlo
ona mne zvala na večeri
i

Takovejhle pilř
oni se o mne nestarají
pár vlídných slov
ona naštěstí nebyla doma
proč taková zatvrzelost
dvě minuty vlídných slov

Ale máš to v hlavě
zaplať Pán Bůh že to máš v hlavě
ty nikdo jinej
zaplať Pán Bůh
ty nikdo
zaplať
Pán
nikdo jinej

Anax imperator

U Berounky seděl jsem
jsem seděl
na nádheru veškerou se dívat směl
nikdy se nedokážu dodívat
abych nahradil si leta
kdy vidět nesměl jsem nic

A uviděl jsem
šídlo modré
šídlo královské
neviděl jsem je skoro šedesát let
byl jsem žák třetí třídy
a dvě holčičky
které mne zřejmě milovaly
sedaly na plotě před
naší vilou
tenkrát byl jsem asi macho
trpělivě čekaly až se probudím
a pak s nima milostivě uvolím se
jít chytat motýly
cvrčky
či vážky

Jsem hajzl
na jména děvčátek těch
si nevzpomínám
zato vím
čím
usmrcoval jsem hmyz

tetrachlor metan
chemický vzorec CCl_4

Už tehdy
byl jsem za hajzla
na holčičky dával
jsem si majzla

Tehdy byl jsem desetiletý macho

No a čo?

Ty holčičky mne milovaly
a můry
brouky motýly a vážky
spolu
jsme usmrcovali

- - -

*Ale zase by přes léto bylo větší sucho a také
by mohly ustoupit některé chladnomilné
druhy, třeba lysohlávka česká – a to by byla
katastrofa!*

Jan Borovička, Mykologický sborník 3/2003

Neuvidíte už lysohlávku
nenajdete už lysohlávku
a možná ani chladného zelí hlávku
neuvidíte

Už si neuděláte kyselé zelí
s cibulí a kmínem

Což jste si nevšimli
jak nenápadně hynem?

Nikdo už dívce panenské
neprotrhne hymen
neoloupe plodnici houby
a neusmaží si smaženici

My jsme ti
kteří vnoučatům našim
všechno zničí

Květná neděle

Jako pes

k pánovi se lísá
plíží a blíží se Apokalypsa

Smuteční vrby

větvemi posílají k zemi pláč
weeping willows
brečí nad námi

Pojedu k Berounce

snad najdu kočičky na jívách
nechci už ve verši dalším
zašeptat ach
Tomáš Kulka mi řekl
že toho nadužívám

K Berounce pojedu

abych nemusel se dívat jinam
ulámu kočičky
a večer po sv. Salvatoru
až posvěťí mi je jiný Tomáš
zajdu na plzeň
k Rudolfinu

Inu

ted' přede mnou
a nade mnou
letěla drosofila

Je to anděl?
Je to anděl Apokalypsy?
Co si myslíš?
Co chceš to mysli si

Za poslechu Whitesnake

Jiřímu Bendovi

Zraněná srdce trním
už nikdy se nezacelí
havraní hnízda skácená
už havrani na stromy nepostaví

V záhonu konopí
broučci a kočky
v kamení skrývá se had

- - -

Na skutečnosti
nic nezměníš
když spálíš jíšku tak ji vyhodíš
někdy i s pánví

Nezabráníš tomu
aby na hřebenech střech přestali
skřehotat pávi

Ta dívka s piercingem
v obočí
a kolem úst
přiznala se mi
že také píše verše

Řekl guru můj
Egon Bondy
básník má v rukou hroznou zbraň:
příští generaci

Dnes v Novém Jičíně
slov těch naléhavost se mi vrací

Ta dívka měla piercing
všude
co zahlédnout jsem moh
možná i v kundě
což zahlédnout jsem nemoh

Však co vy chudáci
chudí na to dost
abyste neviděli
tu krásu
již má kolem úst?

Budky

Ivu Pospíšilovi

A malovala

oči modré jak pomněnky
na paletu svoji upírala

Oči modré nezabudky

jako když rehci zahradní
okupují budky
jež jsi jim na jasany zavěsil

Vím

chtělo by to víc sil
chtělo by to víc sil
ale snad i tahle stačí

Vždyť z vajíček

opět
klubou se ptáčci

- - -

Nebudu si už
 obalovat hubu servítkem
 nezajímá mě váš bigbít
 půl dne jsem
 poslouchal s Vítkem

kuňky ohnivý
 skokany krátkonohý
 kulíky říční
 a hejno cvrčal

proč vám hluchým
 bych o tom psal
 vždyť nechcete poslouchat
 kuňky žlutobřiché

všechn váš rámus
 jsou proti nim jen zvuky liché

Záda

Jilskou či Karlovou
večer chvátal jsem na mši svatou
míjel jsem dva mladé lidi
v přítmí do tváří jsem jim neviděl

však zaslechl jsem
jak ona řekla mu
pojď ke mně
umyješ mi záda

větu tak úchvatnou
dávno jsem neslyšel
do kostela jsem šel
a zůstal jsem
jen na evangelium

nechtěl jsem abych tu větu zapomněl
ted' v hospodě u Rudolfiny
jsem si ji zapsal

Pojď ke mně
umyješ mi záda

- - -

U mušle záchodové
mi říkal

Já mám lidi rád
já je mám rád
nechtějte mne nasrat

- - -

Jak myslíš a jak chceš
jak myslíš
však nevracej se se slovy
že tak jsi to nemyslela

Nevracej se se slovy
že myslela jsi to jinak
po záhonu tvém popolézá
portugalský slimák

Cožpak něco
napsal bych kdybych žil jinak?
světem plazil se
jak portugalský slimák?

Meziřící

Skalákovi

Řek jsem mu pojd' ven
a on na barové židliče
odvětil mi
nebudu zvedat se kvůli tobě
tady tě sejmu
mezi řečí
řek dohromady
meziřečí

Další krásné tolik české slovo
zní
meziřící

Dynamit Drury

(dle Patricka Greena)

Hlasitě zpíval naříkavou
baladu rančů
za tiché krásy noci
pod hvězdami poprášenou oblohou

Lahodné vůně veldtu
dálkou ztlumené bubnování

A hlas její měl
zvuk bublajícího potůčku

Uviděl smích i
milující šedé oči
smích milující
šedé oči

Mons Veneris

A ona tak krásně
drbala si nadkundí
tak krásně třela si
Mons Veneris

A ten jenž směl se na to dívat
a poté směl ji líbat
něžně k ní pravil

Má milá
jsi to vskutku ty
již před chvílíčkou jsem pozoroval
a ona odvětila mu

Kdyby tady nebyl
můj milý
nikdy nikomu neukázala bych
ji nikomu
ani tobě neukázala
bych ti ji

Veronice

Už nad mým úsilím
navazovat lidské vztahy
stahují žaluzie

Tmí nejen se za soumraku
tmí se všude

Ty které plakají
pláčící nad sebou
ne nade mnou

Tmou

- - -

A opět v této noci
v noci po sv. Štěpánu
v klidu noci

Chcete ode mne víc?
vždyť ani já nechci od vás nic
v této klidné noci
po sv. Štěpánu

Vždyť přece vděčen jsem
za každý den kdy vstanu
nejen po sv. Štěpánu
i jindy

I vy buďte rádi
že vstáváte

Ave, respektive
Amen

- - -

Proč měl bych si
nechat spravit zuby?

Vždyť šelestění slov mých
která drtím
těmi zbylými
stejně k vám nedoléhá

Na úpatí stráně
uléhá anděl
jenž zuby nemá

Má snad křídla
ostýchavě
s nadějí a láskou
podávám mu dlaň

Duše ženy

(podle Borise Lazarevského)

A mně u stolu svátečního
se zdálo
že viděla jsem zde svoji
jediná já cizí

Ale je to hřích
tak podávat strádání
hřích
rouhání

A bosy
šly jsme se vykoupat
jedlové jehličí píchalo do pat

Kavky krákaly
kdesi vysoko
krom jeptišek nikoho nebylo

Hroby pokryté sněhem
stříbrné jíní

Najednou mi
bylo jaksi stísněno

- - -

S Bedřichem

sedě u stolu
s lahví slivovice
u stolu k němuž
Bedřichův syn Honza
přivedl mne
jemně popíjeli jsme

Leta poté

doktor Placák
do vany ulehl
a žíly přeřezané nechal
v ní vychladnout

Na cestě k Honzově chaloupce

v Jizerkách
potkal jsem maminku vdovu
bedly darovala mi

Řek kdysi Bondy

neví člověk kdy jde nahoru
a kdy jde dolů

Na slova soustrasti nezmohl

jsem se ani
ech
vždyť po tolika letech rostl by
na nich mech

Ničema

Když tenkrát přijel Jiří Gruntorád
do Staré Říše
pod stříbrným smrkem
uviděl válet se starožitné váhy
či co
vyděsil se užasl
on milovník vzácností
starožitných
když uviděl rezavět váhy
či co

Nediv se
o všechno mne tolikrát připravili
tolikrát připravili mne o všechno
už nehodlám nic sbírat
už nehodlám nic mít rád

Nechci se opájet ničím
jsem ničema

Jednou jsem řekl estébákům
dobře
chcete ze mne mít zločince
budete ho mít

Mají ho ze mne nesporně
však nezabránili mi snít

Dál miluju a sbírám
staré i nové haraburdí
však v mojí hrudi
není už nenapravitelná láska k němu
v hrudi mojí
jsou jenom sny

Nezáleží mi na ničem
jsem ničema

- - -

Pavlu Zajíčkovi

Osudy lidí
jsou důležitější než
osudy naše

Osudy lidí
jsou sdělitelnější než
osudy naše
o nichž nejsme schopni nic říct
a ani o našich osudech
nejsme schopni nic říct

V srdcích
otevívají se chlopně

V srdcích
otevívají se chlopně

Prosím tě
pochopte mne

- - -

Co se změní tím
že snažíš se vysvětlit nedorozumění

Nic
čím víc je vysvětluješ
jako bys do pánve se sádlem vroucím
napospas těm
kteří si to nezaslouží
na plátky rozporcované
kladl srdce své horoucí

A proč?

Nic
už nevysvětlovat je jediná možnost
před všemi se schovat
nic nevysvětlovat
odjet utajit se skrýt se a schovat

a nejhorší
nikoho nemít už rád
je jediná možnost
snad
dost

Hlohy

Z vlaku

spatřil jsem
hlohy růžové jak kvetou

Oč

milejší
spatřit je mi je
na cestě do Mokropes
než na dvoře klášterním

Vím

není to ode mne
vděčné
vždyť dva ty stromy
život mi zachránily

Však ani ony

neporostou věčně

Od časů těch

hlohy lila i hloh bílý
jsou mi milí

- - -

Dlouho tomu kdy
psal jsem o strakách
a nyní vedle nich
téměř s nimi žiju

Na balkoně
mám korýtka asfaltová
do nichž ptáčkům sypu
do nichž sypu ptáčkům

Dagmarka příběhla
je tam vajíčko
skouk jsem je –
vajíčko holubí pak
přibylo další
a holubice na nich seděla

Smířili jsme se s tím
že na balkon už nevejdeme
aby holoubátka
byla odchována

Pak nebyla tam
ani vajíčka
ani skořápky z nich

Podezírám straky
že je uloupily

Ale má milá
co když
k nebi se vznesla
co když
uchopili je andělé
do drápů svých
a straky dívaly se na to
se závistí

Nikdy si nebud'
ničím
jistý

F.

Rozbil jsem ti
opálovou kouli
teprve nyní světlo dlouhý
bude tě ozařovat

V nonstopu
slyším Rammsteiny
které jsem nesnášel slepě
než Martin Jiříků
hrál mi je
ve svém sklepě

Rozbitá koule
Rammsteini
skrže opál
žárovka
nezasvítí ti
ani

ani
ani

- - -

Má milá
vrať se
je jedno zda z Jindřichova Hradce

Je jedno
zda z Hradce Králové
milá milá má
slibuju
všechno bude nové
ale vrať se
prosím tě vrať se

z kteréhokoli Hradce

- - -

Petru Heřmánkovi

V životě jsme jako ty loutky
zavrtíš hlavičkou
ona se ti ukrotí

V životě jsme jako marionety
nevrť hlavičkou
nebo se ti ukrotí

Není ani

Na nad
 bílá nedočkavě
 šeptá:

ještě
 tak právě vzpomínám na Jaroslava Seiferta
 a on

No jo
 je to
 co se

Větrná růžice

(parafráze Egona Bondyho)

Východ

Západ

čí to byl nápad?

Je nebezpečí pekel

(John Cale)

Je nebezpečí pekel
 čekej
 i na tebe dojde

Je nebezpečí pekel

Zapomenout na všechno
 nezapomenout na nic

Hommage à Paul Fort

Která ručička ti mávala?
Která zamávat ti zapomněla?
Která zapomenout si tě nedala,
 prstíček strčila tam,
 kde vítr na ni
 list žlutý zelený žilkovaný svál,
 ve mříži uvízlý pak

Na kůře veverky
 choroše
 ruměnice

Jinde je svět ve kterém paprsky
bezy ve víně zbledlém
bílém

- - -

Pán jest velí se nebáti
záhubců tělesných

Uslyšels někdy už labutích křídel křik
když z vody se zvedají

Všechno je vůči tomu nic
i ty
i tvoje hedvábí balící
ňadra tvá
na cáry promění ti
tvůj život tvůj osud i ty uvědomíš si
že jseš jen loutka nicotná
plíšek pseudostříbrný klips na šatech plesnivých
jsi nic
jsi ty

Kdežto ony
těžkými křídly
opět
vznesou se nad vodami

- - -

Tak dávno jsme spolu nemluvili
tak dávno
spolu jsme se nemilovali
tak dávno
nevyměnili jsme si slova
jako by slova ta
před námi někdo schoval

Že milování naše
vzájemně vyhaslo
není tak důležité

Bývalá milá má
aspoň si se mnou vyměň
nějaká slova

Opustilas mě
vím musím trpět
však raději trpím
než abych musel mlčet

Bývalá milá má
alespoň s tebou nemlčet
abys mi
řekla
nelaskavá slova

Já si k smrti své dolezu sám

Já si dolezu k své smrti
a nebudu potřebovat ani
úmrtní list
tím jsem si jist
a nebude mě už zajímat
zda nad mou rakví
sněží
či padá podzimní listí
ani mě zajímat nebude
zda nad mou rakví
kecají kněží

Nicméně doufám
že bude sněžit

Komentáře k jednotlivým textům

Nákup

V 11. verši zd. opravujeme psaní jména „Bierhanzel“ na „Bierhanzl“;

Anax imperator

Tj. šídlo královské, největší mezi vážkami;

Květná neděle

Bez titulu, ale ve stejném znění vyšla tato báseň rovněž ve sborníku k 60. narozeninám Tomáše Halíka Máš před sebou všechny mé cesty (NLN, Praha 2008);

Na skutečnosti / nic nezměníš

„básník má v rukou hroznou zbraň / příští generaci“: citace závěrečných slov Bondyho předmluvy k smz. sborníku Nějakej vodnatelnej papírovej člověk (1977);

Meziříčí

Básník a hudebník Miroslav „Skalák“ Skalický bydlí od poč. 90. let na Moravě v obci Meziříčko u Želetavy;

Větrná růžice

Text je zřejmě inspirován Bondyho básní „JARO LÉTO PODZIM ZIMA / Čí je to vina? – / Jaro léto / podzim / zima“ z oddílu Ožralá Praha sbírky Velká kniha; viz E. B., Básnické spisy I., Argo, Praha 2014, s. 496;

Pán jest velí se nebáti / záhubců tělesných

Tuto citaci ze začátku 3. strofy hymnu Ktož jsou boží bojovníci použil IMJ již dříve, a to v textu *Zničený život II.* ze sbírky *Ubíječ labutí (MS3/II)*.

MS3/II – 3. vydání Magorovy summy (2015)/svazek II

Ediční poznámka

V našem vydání Jirousových básnických i prozaických textů, jak byly editorsky uspořádány Martinem Machovcem pro knižní publikaci *Magorova summa* z roku 2015 v nakladatelství Torst, z níž vycházíme, nejsou zahrnuty komentáře k původu a vydávání jednotlivých děl, jmenný rejstřík, seznam výběrové literatury. Připojeny jsou pouze poznámky k jednotlivým textům, přibližující čtenáři pozadí jejich vzniku a vysvětlující některé zmiňované skutečnosti.

Hlubší zájem o uměleckou tvorbu Ivana M. Jirouse uspokojí bohatý poznámkový aparát obsažený ve 3. svazku *Magorovy summy*, jenž je výsledkem záslužné precizní badatelské práce Martina Machovce a na který našeho čtenáře odkazujeme.

Redakce MKP

Ivan Martin Jirous

Rok krysy

Edice Čeští básníci 20. století
Redakce Markéta Teuchnerová

Vydala **Městská knihovna v Praze**
Mariánské nám. 1, 115 72 Praha 1

V MKP 1. vydání
Verze 1.1 z 16. 6. 2020

ISBN 978-80-7602-869-2 (epub)
ISBN 978-80-7602-870-8 (pdf)
ISBN 978-80-7602-871-5 (prc)